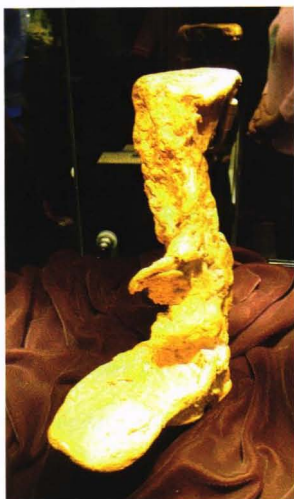

Claus Hedegaard:

TUCSON 2003 - MINERAL MESSE

SKUESTYKKER OG

SKUEMAD

«Boot for
Cortez» Guld
nugget, fundet i
Cortez Havet,

Mexico, er ca. 35 cm og vejer 389,4 troy ounces - over 12 kg! Collector's Edge stykke.

Tucson messerne er en større begivenhed hver Februar. Omkring 25 messer dækker alle tænkelige og en del utænkelige aspekter af mineral, fossil og smykke industrien; alt fra kugle/perle messer via paranormale alternativer over engros smykkemesser til rendyrkede samlermesser med mineraler og fossiler. Hvis man vil opleve det hele fra de første uofficielle snigløb til de afsluttende udsalg, må man være i byen i mindst tre uger - og man vil stadig gå glip af noget. I år måtte jeg desværre holde sengen en del dage og er ganske givet gået glip af mange spændende stykker og nyfund, men havde nok at gøre alligevel. Tucson begivenhedens virkelige charme er, at den varer længe nok til at give plads til mange udenomsaktiviteter som særudstillinger, seminarer, møder i klubber og interessegrupper og selvsagt masser af socialt samvær; meget af dette er fuldt så vigtigt som stenene.

Mellem hostene, nysene og det sociale samvær, fik jeg set en del nye ting, både virkelig "det har jeg aldrig set før" og "nye fund" af velkendt materiale. Årets mest omtalte mineraler var vel et fund af op til 17 cm lange Epidot krystaller fra Northern Frontier Province i Kenya (s.27). Krystallerne er ganske karakteristiske, langstrakte med kvadratisk til rektangulært tværsnit, relativt mørk grøn farve og oftest fedt glans på overfladen. De fleste stykker var repareret og jeg kunne ikke afgøre om de var ødelagt af tektonik eller dårlig indsamlingsteknik. Epidot er jo et hyppigt mineral, men god Epidot er sjælden. De kenyanske stykker kommer fra en usædvanlig type forekomst og kan være i selskab med Hæmatit og

14 cm
røgfarget
Scepter
Kvarts fra

California, USA fra TGMS udstilling af Gene & Roz Meieran og Bill Larson.

Apatit. Hvis man spørger mineralsamlere om lokaliteter med god Epidot, nævner de fleste Knappenwand i Tyrol, Østrig (den store klassiker, aflange, flade krystaller med høj glans og gullig grøn til brunlig farve) og Green Monster forekomsten på Prince of Wales Is., Alaska, USA (tavleformede, oftest sortgrønne krystaller med god glans), men så bliver det svært! De seneste år har vi set tavleformede krystaller, oftest med brunlig farve fra Tormiq, Drott i Pakistan, og de lange kraftige krystaller fra Landi Kotal i Khyber Pass, Pakistan/Afghanistan stamme-område, som svarer til de kenyanske, men har bedre glans og grøn farve. Jeg skal nok have oversat et par stykker, men det er ihvertfald de vigtigste. Det er meget få lokaliteter, der fører virkelig gode stykker af et af verdens hyppigste mineraler. Alle disse klassikere er hydrothermale (mesothermale, hypothermale eller hvad man nu vil) forekomster, hvorimod de nye kenyanske krystaller kommer fra en skarn (Wayne Thompson, pers. oplysning) og det gør dem særligt spændende.

Collector's Edge medbragte et flot stykke Guld (s.24), kaldet «Boot of Cortez» for lokaliteten, Cortez Havet i Mexico. Stykket er ca. 35 cm langt, har stort set form som en støvle og vejer 389,4 troy ounces - det er på den pæne side af 12 kg! Det kan godt være, det er vulgært, men det er rart at se et stykke Guld, hvor man ikke behøver stå og rode med en lup. Netop det understreger værdien af at tage på stenmesse: Man køber nogle småting til sig selv, men man får også lov at se stykker, man ville have forsvoret eksisterede.

Mindre prangende, men ganske charmerende
Mvar citrongule Wulfenit xx fra Mapimi,
Durango, Mexico - et nyt fund, der ikke kom frem før
messens sidste dage. Krystallerne er kvadratiske tav-
ler, op til 5 mm langs kanten, med høj glans, som
sidder individuelt på Limonit matrix med andre se-
kunder mineraler.

Der er måske ikke tale om egentlige nyheder, men i
øjeblikket kommer en lind strøm af fremragende ma-
teriale, som fremtiden vil anse for at være klassikere,
men som netop nu fås for en rimelig pris. I Tucson så
jeg adskillige handlere, som havde virkeligt utrolig
Cavansit - intenst blå kugler, spredt på underlag af
hvid Stilbit - fra Wagholi ved Pune (Poona), Maha-
rashtra, Indien. De var både bedre og billigere end
før. Fra samme sted kommer enestående, lange nåle-
krystaller af Pentagonit (s.28). Tro mig, dette mate-
riale i den kvalitet og til den pris varer ikke ved - hvis
du ikke har fået dine endnu, er det ved at være tid.
Det samme gælder marokkansk Vanadinit (s.28) - det
meste af det "nye" materiale blev samlet for et par år
siden og lagt på lager af marokkanske handlere, men
selv ganske fine stykker fås for en behersket pris.
Lad være med at sigte efter stykker i dørstopper-
størrelse - langt bedre stykker findes i mindre stør-
relse.

Sammenlignet med tidligere år var der færre pa-
Kistanske handlere, men til gengæld langt flere
kinesiske. Man bliver let blasert over alle «de sæd-
vanlige kinesiske» mineraler, men se lige godt efter.
Kinesernes teknik, både indsamling og nedpakning,
er forbedret dramatisk og vi ser langt færre beska-
dagede stykker og langt flere fornuftige matrix styk-
ker og dermed færre løse, afbrækkede krystaller.
Nyhedsværdien, som tidligere pressede priserne op,
er forsvundet og man kan for begrænsede midler
købe glimrende stykker Stibnit xx fra Xikuang Shan i
Hunan Provinsen, Scheelit xx og tavleformet Beryl xx
fra Meanyung Mt. i Sichuan Provinsen, krystallise-
rede Pyrit "skiver" fra Liu Zhu City i Gungang Xi
Provinsen, og Fluorit og Calcit fra mange steder.
Bemærk, dette er ikke skrammel - lige nu kan man
købe fremragende kinesiske mineraler, der er så gode
som eller bedre end mange såkaldte klassikere, til
relativt lave priser. Den stadige strøm er besnærende,
men også vildledende - jeg forudser, at om få år sid-
der vi og undres over, hvor det altsammen blev af.
Husker du Cinnabarit krystallerne fra Wan Shan
Chang? I 1980erne kostede selv et behersket stykke
en bondegård, priserne faldt gradvist indtil for et par

år siden, men i år så jeg næsten ingen stykker. Intet
varer evigt.

Fra Kina hæftede jeg mig også ved Hubeit xx
(s.28) fra Da Ye Mine i Hubei Provinsen, der
kommer som bundet af chokoladebrune krystaller på
Inesit xx eller Kvarts xx, oftest overvokset af Apo-
phyllit xx. Materialet er ikke nyt, men det var første
gang, jeg så et udvalg af stykker hos adskillige hand-
lere. Der var også mange dekorative stykker
Spessartin xx fra Fujian Provinsen (s.28). Krystall-
erne er oftest små - 2-5 mm - med fin orangebrun
farve, som dækker pegmatit (?) matrix. Bare for god
ordens skyld: Fra naturens hånd er de fleste stykker
dækket af et hvidt lag Opal og ser ret kedelige ud og
hvis du får et pænt stykke, er det sandsynligvis
kraftigt præpareret. Det skal nu ikke bekymret os - de
færreste viger tilbage fra at ætse Calcit væk fra
Grossular/Andradit, så der er heller ikke noget galt i
at fjerne Opal fra pæn Spessartin.

Du har måske set "Kaktus Amethyst" (s.27), der
påstås at komme fra Magaliesberg i Sydafrika; det
fandtes i al sin mangfoldighed hos adskillige hand-
lere og der er gode udsigter for fremtidig produktion.
Bare for god ordens skyld, «Magaliesberg» er et
røgslør udlagt af sydafrikanske mineralhandlere -
enhver handler, der bruger det som lokalitet, skal
dunkes på maven, når han har spist! Den rigtige lo-
kalitet er et relativt stort område nær Marble Hall i
Mpumalanga Provinsen (Sprich, König & Jahn, 2003),
som også producerer Kvarts i mange mærkværdige
former, tvillinger og sammenvoksninger - hvis du
kan lide Kvarts, vil du elske Marble Hall! Bortset fra
at «Magaliesberg» er forkert, er det også så fleksibel,
at man ikke rigtig ved, om det er Magaliesburg
ca. 75 km SW for Pretoria, Magaliesberg, der ikke
ligger så langt væk eller Magaliesberg Mountain
Range NW for Pretoria - hvoraf ingen iøvrigt har
produceret nævneværdig Kvarts.

Jeg faldt også over et lille parti store, til 3 cm,
J skarpe, tavleformede Inyoit xx i små grupper fra
Loma Blanca i Argentina (s.28), som er meget bedre
end alt, jeg har set fra Californien. Det er altid
spændende at opdage, at der findes nye og ukendte
lokaliteter med fremragende materiale overalt i Ver-
den, som blot venter på aktive samlere.

Det er med sorg, jeg bekendtgør, en kær gammel
ven er revet bort - Elmwood Mine ved Carthage,
Smith Co., Tennessee, USA er ikke længere blandt
os. Denne kilde til fantastiske gyldne og Citrin-far-
vede Calcit krystaller lukkede under Tucson messen
på grund af lave zink priser. Jeg har det kun som

andenhåndsinformation, omend fra en meget pålidelig kilde, at minen er ikke officielt lukket, fordi det er billigere at holde den "åben" og fortsat at pumpe, end at lukke den og rehabilitere landskabet, men der vil ikke blive brudt mere. Ingen brydning betyder ikke mere boring, sprængning eller uddybning og dermed heller ikke flere druser, Calcit xx, Fluorit xx, Sphalerit xx (s.28), ... En skam, hvis du ikke fik dit stykke - jeg vil altid holde af mit. Requiescat in pace.

Strengt taget behøver jeg ikke blive i Tucson til Sden bitre ende, men jeg vil nødig gå glip af messen, arrangeret af Tucson Gem and Mineral Society (TGMS). Denne messes særudstillinger, fordelt i over 150 monter med stykker fra både private samlinger og museer, som ikke normalt er tilgængelige for offentligheden, er et stort aktiv. Jeg køber sjældent noget på messen - i år blev det til et par bøger - men jeg bruger gerne et par dage på at trykke næsen mod monternes ruder. Hvert år vælger TGMS et tema - i år var det «Mineraler fra Andesbjergene» - og mange udstillere tager stykker med, der svarer til temaet. Der var et stort udvalg af sydamerikanske stykker og kun få var virkelig fra Andesbjergene som sådan - Andes når ikke Brasilien og bortset fra El Desierto (Hedegaard, 2001a,b,c, 2003) ligger de bolivianske lokaliteter med samlerminerale i Cordillera Real og Cordillera Central o.s.v., men der er jo ingen grund til at være fanatisk.

Blandt de fremragende sydamerikanske stykker hæftede jeg mig ved en 6 cm Smaragd x på 12 cm Calcit matrix fra Muzo i Columbia (s.27), tilhørende Michael Scott - det glæder mig altid, når en smuk ædelstenskystal slipper fri af slibernes små grådige poter. Rock Currier viste nogle fantastiske stykker Pyrit xx (s.28) fra «Peru» - store stykker med store, ubeskadigede krystaller. Bevares, det er "kun Pyrit" og tidligere fik man i bogstaveligste forstand tonsvis af det, men hvornår så du sidst et virkelig fint stykke til salg?

United States National Museum (Smithsonian Institution) havde en montre med spændende og usædvanlige stykker, deriblandt et 12 cm stykke Rhodochrosit xx fra Huayllapon Mine i Peru (s.28), en 1,2 cm Helvin x fra Pachapaqui Mine, Peru (helt ny for mig - jeg har aldrig set dette materiale før) og en betagende Canfieldit, fundet i Gallofa Vieim (Colquechaca, Chyanya, Potosí, Bolivia) fra Washington A. Roeblings samling. American Museum for Natural History (New York) medbragte en fantastisk 7 cm Agat fra «Brasilien» med skarpe kastaniefarvede

bånd på hvid baggrund og et fint stykke Andorit xx fra Itos Mine (Oruro, Bolivia) af den type, der blev kaldt Webnerit i gamle dage (Ahlfeld & Reyes, 1943). California Academy of Sciences imponerede med en 12 cm Argyrodit fra Colquechaca i Bolivia - sulfider har altid stået mit hjerte nær!

Fremtrædende ikke-sydamerikanske udstillinger omfattede blandt andet en montre med utrolige Kvarts stykker fra Gene & Roz Meierans og Bill Larsons samlinger, udvalgt med smag og indsigt. De havde usædvanlige krystaller som scepter, tvilling, Fenster og "alligator" krystaller i alle farver. Min væsentligste klage var den i bedste fald sparsomme etikettering af stykker - Amethyst fra «Namibia»? Retfærdigvis må man sige, at mange udstillere i TGMS særudstillinger har et overfladisk forhold til information og pædagogik. De fleste udstillere viser kønne sten, men næsten ingen prøver at fortælle, hvordan de dannes, hvorfor de er sjældne eller spændende eller bare lidt om lokalitetens historie. Jeg ville ønske, arrangørerne aktivt ville opmuntre mere informative udstillinger. Jeg har været med længe nok til at kunne fylde mange af hullerne selv - jeg ved, den Amethyst, mange hævder er fra «Brandberg» i Namibia, kommer fra Goboboseb Bjergene - men kun fordi nogen gjorde sig ulejlighed med at fortælle mig det. Gør dig venligst ulejligheden af hensyn til dem, der kommer efter os.

Det var en fornøjelse at se et ca. 6 cm stykke Brucit xx fra Wood's Mine, Texas, Pennsylvania, USA i montren fra American Museum for Natural History (New York) - bevares, Brucit er ganske hyppigt som perlemors-skinrende flager i metamorfe kalksten, men som æstetiske, krystalliserede stykker? Michael Scott viste også et glimrende 8 cm stykker Guld med krystaller op til ca. 6 mm fra Colorado Q Mine i Mariposa Co., California, USA (s.27). Mineralogisches Museum der Universität, Bonn, viste en montre med klassiske tyske stykker, der straks fangede min opmærksomhed og som jeg vendte tilbage til flere gange - «klassisk tysk» betyder oftest sulfider og malme og som bekendt er det de vigtigste mineraler. Et 16 cm stykke med Galena xx fra Neudorf i Harz var fremragende, men den store oplevelse for mig var et lille - skal vi sige 5 cm? - stykke med sorte xx til 1,5 cm: Samsonit (s.28) fra Grube Samson i St. Andreasberg, Harz, samlet i 1908 af Bergrat Werner, minens sidste leder, blot to år før minen lukkede. Det var også bare et skuestykke, der ikke fortalte sin fascinerende historie - det ville have

Såkaldt Kaktus Amethyst xx fundet nær Marble Hall, Mpumalanga Provinsen, Sydafrika. Ex coll. Claus Hedegaard

6 cm Smaragd x på 12 cm Calcit matrix fra Muzo i Columbia. Ex coll. Michael Scott

Epidot xx op til 17 cm fra Northern Frontier Provinsen, Kenya. Wayne Thompson stykke.

Andoritelitos.jpg: Andorit xx fra Itos Mine, Oruro, Bolivia. Ex coll. American Museum for Natural History (New York)

Epidot xx op til 6 cm fra Northern Frontier Provinsen, Kenya. Wayne Thompson stykke.

Gyldne Calcit xx op til 8 cm og Baryt på 22 cm stykke fra 20-78 Stope i Elmwood Mine, Tennessee, USA. Gaylord Mineral & Exploration Co. stykke.

Galena xx op til 6 cm på 16 cm Kvarts med Siderit fra Neudorf, Harz, Tyskland. Ex coll. Mineralogisches Museum der Universität, Bonn

Gyldne Calcit xx op til 15 cm og Sphalerit på 15 cm stykke fra 20-78 Stope i Elmwood Mine, Tennessee, USA. Gaylord Mineral & Exploration Co. stykke.

0.6 cm Guld xx på 8 cm stykke fra Colorado Q Mine, Mariposa Co., California, USA. Ex. coll. Michael Scott.

1.2 cm Helvit x fra Pachapaqui Mine, Bolognes, Ancash Provin-sen, Peru. Ex coll. United States National Museum, Smithsonian Institution.

Peruviansk dørstopper af Pyrit ex coll. Rock Currier - stykket er ca. 20 cm

Samsonit xx op til 1.5 cm på 6 cm Kvarts fra Grube Samson, St. Andreasberg, Harz, Germany. Ex coll. Mineralogisches Mu-seum der Universität, Bonn

Brune Hubeit xx på Kvarts matrix, dækket af tavleformede Apophyllit xx, fra Da Ye Mine, Hubei Provinsen,

Kina. Ex coll. Claus Hedegaard.

Klare gule Wulfenit krystaller op til 5 mm på matrix fra Mapimi, Durango,

Mexico. Top-Gem stykke.

Spessartin xx på 25 cm stykke fra Fujian Provin-sen, Kina.

Inyoit xx op til 3 cm fra Loma Blanca, Argentina. Ex coll. Claus Hedegaard

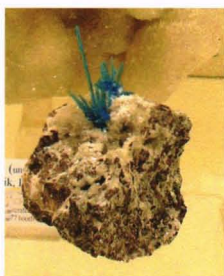

Japaner tvilling af Kvarts fra Marble Hall, Sydafrika, med krystaller på ca. 26 og 17 cm. Rocko Rosenblatt stykke.

7 cm Zoisit var. Tanzanit xx med Anorthit fra Merelani Mine, Arusha, Tanza-nia, ex coll. Edward E. David, jr. Arkenstone stykke.

Pentagonit xx op til 4 cm fra Wagholi nær Pune, Maharashtra, India. Ex coll. Geonic.

Chanarcillo, Chile. Nogle stykker er bare fødte klassikere. Wayne Thompson stykke.

12 cm stykke Proustite med xx til 1.5 cm fra

12 cm stykke med Rhodochrosit xx fra Huayllapon Mine, Pasto Bueno, Pallasca, Ancash, Peru. Ex coll. United States National Museum, Smithsonian Institution, gave fra M.H. Stuart.

Vanadinit xx op til 1 cm fra nyt fund i Alnif Mine, Marokko. Ex coll. Claus Hedegaard.

været en god lejlighed til at fortælle, hvorfor Samsonit er så relativt sjældent (kemi; Samsonit er en sølv mangan antimon sulfid og sølv bindes normalt i sulfider, men mangan næsten kun i oxider), at det først blev anset for at være Miargyrit (selv berømte og kompetente mineraloger tager fejl) og at en mines politik med at bevare stykker til både samlere og museer kan være både økonomisk, videnskabeligt og kulturelt fornuftigt. St. Andreasberg er ikke berømt bare fordi det havde flotte stykker og sjældne mineraler, men nok så meget fordi nogen gad bevare dem. Læs for eksempel Schnorrer-Köhler (1983) eller Gebhard (1988) for at lære mere - St. Andreasberg er sådan en god historie!

Nå, hvordan gik messen? «Fantastisk», «OK», «elendig», «42» - man kan få ethvert svar på enhver messe, afhængigt af hvem man spørger. Mit indtryk var, at forretningen gik sløjt i den øvre ende af spektret, men godt for engros salg af dekorative mineraler og massevarer. Jeg hæftede mig ved adskillige handlere lukkede tidligt på messerne, der henvender sig til samlere og flere «going out for business sales» på smykkemesserne. Der er ingen tvivl om, at mineral, fossil og smykkeindustrien lider under den øjeblikkelige økonomiske krise, men tror stadig den væsentligste grund er, at samlerne er ved at uddø - vi gør ikke nok for at rekruttere nye samlere, vi bliver alle ældre, altså indtil vi pludseligt ikke gør. Gør noget, før det er for sent; jeg hader at citere mig selv, men har dog prøvet at beskrive problemet og mulige løsninger i Hedegaard (2001d, 2002), og også lagt teksten på <http://www.hedegaard.com/Manuscripts/GeoNecrotica/>

Til min store glæde fulgte flere handlere et af mine forslag, nemlig at sælge meget billige (USD 1-3 per stk.) mineraler, så begyndere ikke behøver optage et lån for at grundlægge en samling. Det er selvsagt udelukkende de pågældendes fortjeneste og jeg vil ikke tage æren for det, men det er meget vigtigt, at kunne købe andet end tromlepolerede sten med et lomme pengebudget. Husk på, for en begynder er det hele nyt! Jeg ledte ikke specielt efter billige stykker, men hæftede mig ved, at handlerne Gloria's Minerals, Hawthorneden, Kristalldruse, Kristalle og Ossola ved TGMS messen alle tilbød billige, interessant stykker. Jeg købte ikke noget, men vil gerne udtrykke min påskønnelse af deres indsats. Det er et bidrag til at fremme vor hobby.

Som nævnt er socialt samvær vigtigt under Tucson begivenheden - der er venner overalt, man har god tid (mange dage ihvertfald!) og Tucson er slet ikke et dårligt sted at gå i byen. Jeg har ikke noget væsentligt at brokke mig over - i givet fald kunne jeg bare tage hen et andet sted - men som udlænding hæfter jeg mig ved forskellen på restaurant mad i USA og Europa. Restaurantportioner i USA - i Tucson og andre steder - er store og med mindre man er meget sulten, kommer man til at levne efter en tre-retters middag. Men den amerikanske mad er også i høj grad skuemad; det ser flot ud, men smagen er oftest sekundær til synsindtrykket. Både kalvesteg og dampet ørred serveres med samme romaine salat, tomatbåde og vilde ris - og smager iøvrigt også nogenlunde ens. Maden er ikke dårlig, men ofte lidt uinspireret. Det gør ikke noget, hvis det er en 99 cent burger, men et USD 22 hovedmåltid? Hvis det endelig var, ville jeg egentlig hellere betale USD 24-25 og så få noget rigtigt.

Pudsigt nok, mangler "det rigtige" ofte. I år besøgt jeg over ti forskellige restauranter - uden at tælle steder med fast-food, tilfældige boder og kaffebarer - og fik aldrig egentlig dårlig mad, men kun sjældent virkeligt god mad. Tre gange bestilte jeg eller vennerne kammuslinger fra menuen i forskellige restauranter og hver gang fik vi et eller andet garanteret-aldrig-været-i-nærheden-af-kammusling-men-skåret-i-pæne-runde-stykker - to gange var det fisk, en gang blæksprutte. Beklager, jeg er malakolog - Ph.D. og hele svineriet - og kan skelne kammuslinger (muslinger, familien Pectinidae, hvis du insisterer) fra både hvirveldyr og blæksprutter. Kammuslinger har skaller og indre organer og er ikke bare runde stykker groft kød. Det så da fint ud og når de er paneret og grillet, hvem hæfter sig ved det? Jeg er ikke militant forbrugervagthund, men bryder mig ikke om at se kunderne bedraget systematisk.

Nej, det er ikke på grund af den runde fisk uden skaller, men for en førstegangsbesøgende er der meget både at se, lære og opleve i og omkring Tucson. Jeg har været der nogle gange og deler gerne ud af mine erfaringer - fra hvordan man får en flybillet til rimelig pris, over hvor man lejer en billig bil (undgå Tucson!), til restauranter der ikke kammer deres muslinger. I neste STEIN kommer «Tucson Råd & Vejledning», der kan tjene som inspiration og STEIN vil også arrangere en grupperejse til Tucson messen i Februar 2004 (se ramme neste side) - sæt kryds i kalenderen!

Referencer

- Ahlfeld, Federico & Jorge Mu-oz Reyes. 1943. Los minerales de Bolivia, 2nd ed.
- Gebhard, Georg. 1988. Harzer Bergbau und Minerale. St. Andreasberg
- Hedegaard, C. 2001a. From edge for purgatory to a show near you, Lapidary Journal 54(11), 32-36
- Hedegaard, C. 2001b. Mining sulfur specimens i southern Bolivia, Bulletin for Mineralogical Society no. 130, 3-6
- Hedegaard, C. 2001c. The El Desierto Sulfur Mine, Bolivia, Rocks & Minerals, 76(6), 394-402.
- Hedegaard, C. 2001d. Fra geologi til glemsel, Stein 28(4), 3-5
- Hedegaard, C. 2002. Geology eller oblivion, a self-help guide. Mineral News , 18(1), 2, 4, 8-9
- Hedegaard, C. 2003. "Specimen mining" i Boliva. Stein , 30(1)
- Schnorrer-Köhler, Günther. 1983. Das Silbererzrevier St. Andreasberg im Harz. Der Aufschluss, 34
- Sprich, Karl, Stefan König & Steffen Jahn. 2003. Magaliesberg ist Marble Hall! Über die neuen Amethyste aus Südafrika. Mineralien Welt, 14(1), 53-59

Verdens største steinmesse

STEIN TUR TIL TUCSON 2004

Stein arrangerer reise til stenmessen i Tucson Februar 2004 for sine læsere. Vi har kun et begrenset antal pladser, så reserver hurtigt - indtil videre forpligter det ikke! "Tucson" er i virkeligheden 34 messer med 2500-3000 udstillere og selv den ivrigste vil gå glip af noget! Det er årest største begivenhed for mineral og fossilsamlere og for slibere og til dels juvelerer; det er i Tucson:

- det nye kommer frem.
- der købes engros.
- de kostbare stykker ses og sælges.
- der har flottere udstillinger end mange museer
- man træffer flere stenfolk end noget andet sted.

Tucson Gem & Mineral Society's messe har 50 års jubilæum i 2004 og tema for særudstillingerne er "Guld". Vi kommer til at se de fineste stykker Guld og guldførende mineraler fra offentlige og private samlinger - og stykker, der ikke har været udstillet før. Du finder et fuldstændigt program i neste STEIN Eller på STEINs sider på NAGS hjemmesider. Eller Claus' hjemmesider: <http://www.hedegaard.com>

Ikke riktig så langt (ovenfor).

Det har kommet STEINredaksjonen for øre at det skal være en messe på Fauske i slutten av juni. Hvis det skulle bli slik at vi ikke kommer dit så skyldes det kun at vi ikke har hatt anledning til å planlegge dette i tide. Men noen kommer sikkert, kanskje med kamera og papir til å notere på. Skriv ned noe, ta bilder, - og send det til STEIN. Så går ikke vi og andre interesserte glipp av det. Eller fra et helt annet sted, en annen gang? red.